

Rok sta - rý v mo - ře vě - ků se no - ří již,
 ó, při - jmi o - běť vdě - ků a pro - sby slyš,
 Ty, vě - čný vě - ků Krá - li, v němž ne - ní změn,
 slyš na - še ža - lmy, chvá - ly, buď vrou - cně ctěn!

2. Tys otvíral svou ruku a žehnal nám, / Tys chránil v světa hluku
 dům, školu, chrám; / Tys sirotka i vdovu v své péči měl, / Tys na
 každý den znovu k nám v lásce zřel.
3. Buď chvála Tobě z toho, co nám jsi dal, / ať málo to, neb mnoho,
 ať ples neb žal; / Tys nejlíp věděl, Pane, co chtěl jsi dát, / tvé jmé -
 no požehnané buď tisíckrát.

*Vše s nadějí vzhlíží k tobě,
 že jim dáš v pravý čas pokrm;
 rozdáváš jim a oni si berou,
 otevřeš ruku a nasytí se dobrým.*

Ž 104,27-28